

Een warm onthaal in Brabant

door Rein - 4 juli 2019

Het voordeel van zelf een rit organiseren is dat het aanrijden maar kort is. Dus na een tankbeurt van mijn nieuwe ros (ja, ik ben om er is een BMW, tweedehands) ben ik in een vloek en een zucht bij restaurant de Gouden Leeuw bij Zevenbergsche Hoek. De plaats waar we vele jaren geleden met Jeffrey een rit hebben gereden die we denk ik 7 keer hebben gered. Dat gaan we dit keer niet doen.

Simon Kramer is de eerste na mij. Hij heeft in zijn vinger gesneden. Dat is beter dan een snee in je neus. De receptie helpt hem met een pleister. Ondertussen stromen de andere deelnemers langzaam ook binnen. Aanvankelijk had ik zorgen over het aantal deelnemers. Een week voor de rit maar 4 inclusief mijzelf. Maar de DC-10 Sky Riders laten je nooit in de steek, we komen op vandaag op 12 motoren. Opvallend, geen bijrijders.

Tussenstop onder de eikenbomen

De koffie wordt vlot uitgeserveerd en het appelgebak is keurig op tijd ontdooit. Stevige punt overigens. Brabantse gastvrijheid.

Wetende dat we een stevige rit voor de boeg hebben weet ik iedereen om kwart voor elf op de motor te krijgen. Op pad langs de zuidkant van de Biesbosch. Vandaag is een dag dat als je de jas en handschoenen aan hebt en de helm op hebt meteen wil rijden want de temperatuur stijgt vlot richting de 30 graden. Er loopt al vlot een stroompje over mijn rug naar beneden. Dat stopt niet meer.

Bij het uitzetten van de rit kwam ik heel wat fietsers tegen. Maar op een doordeweekse dag en met deze temperaturen valt het mee. Ik krijg de indruk dat de meeste fietsers vandaag elektrisch ondersteund worden.

Mooi tempo, iedereen volgt goed. Richting het zuiden naar den Hout. Daar begint het bos en rijden in de schaduw. Zouden de deelnemers gezien hebben dat ik ze door een weggetje heb geloodst bij Teteringen

wat alleen bestemd is voor bestemmingsverkeer? Ik denk dat ze meer onder indruk waren van die grote trekker die uit dat weggetje kwam en daardoor het bord niet gezien hebben.

Tussenstop - er zijn veel andere motoren aangeschaft

Na Molenschot wijkt het bos en rijden we tussen de landerijen door. Brabant staat bekend om zijn intensieve veeteelt. Ik kan niet zo heel goed ruiken maar je schijnt de varkens en kippenstallen goed op te merken. Waar ze hier ook heel goed in zijn is drempels in de dorpen leggen. Minder gastvrij naar motorrijders. Maar de zon schijnt en er zijn genoeg bochten.

Het zal een enkeling opvallen dat we motoren tegen komen in de andere richting. OK, ik geef toe. Ik heb een tanktastocht van Promotor gebruikt als basis maar dan in omgekeerde richting. Beetje origineel blijven.

Na een goed uur stop ik in de schaduw van de watermolen in Goirle. Drinken tegen de uitdroging bij deze hitte. En een dropje van Willeke. Dat is een goede gewoonte aan het worden, dat de vrouwelijke deelnemers voor een klein versnapering zorgen. Sandra doet dat ook altijd.

Even de benen strekken

Na de tussenstop neem ik de groep mee over een weggetje voor vergunninghouders. Ik heb al jaren een vergunning maar weet niet waarvoor. Als straf zit er een gemeene kuil bij een dwarsweggetje waar we om de beurt vol in de vering worden gedrukt. Zelf in de BMW comfort mode.

We rijden nu in het land waar mijn vrouw is geboren. In haar paspoort staat dat zij is geboren in Oost-, West-, Middelbeers. Ik ben er nog steeds niet achter welke van de drie. Wel dat het een bosrijke omgeving is. Het is goed dat we allemaal lekker in het motorpak zitten met handschoenen en helm op want de Eikenprocessierups is rijkelijk aanwezig dit jaar. Anders jeuk je de tent uit (*oh, dat was het; bedankt Rein - red.*)

Herberg "In den Bockenreyder" - lunch

Ik heb me enorm vergist in de ochtendrit. Die is eigenlijk veel te lang naar de lunch toe. Het is al goed na één uur en de maag knort. Ik weet dat er een paar deelnemers na de lunch af zullen haken. Voor Ton Rentier duurt het echt te lang en hij lost onderweg. Sorry Ton, mijn schuld. De rest is geduldig en rijdt lekker meer over de hobbels naar in den Bockereyder.

Schaduw en verkoeling op het terras. En ik heb nog nooit zo snel een uit-smijter voor mijn neus gehad. Met een alcohol vrij biertje of twee voor de dorst. Heerlijk. En goed gezelschap.

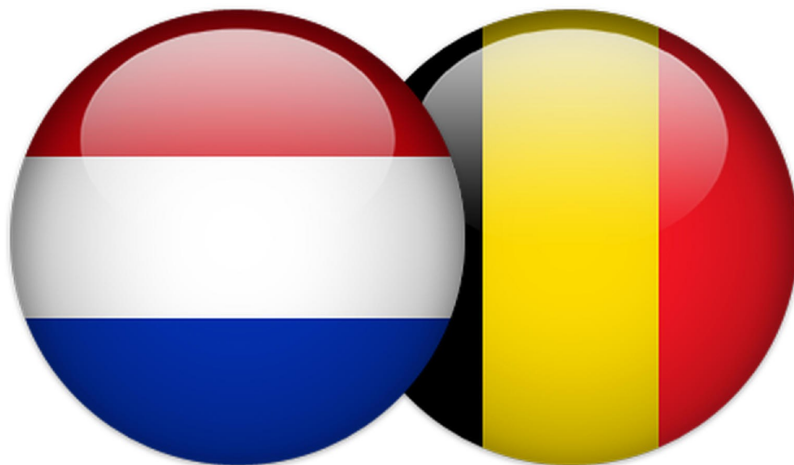
Martijn en Hans Doorn moeten er echt vandoor. Martijn om boodschappen te doen en in te pakken voor de vakantie. Hans heeft ook een geldig excuus.

Herberg "In den Bockenreyder" - lunch

Luuk, Harry, Jaap, Wim, Willeke, Simon en Kees Kok volgen mij voor het laatste deel van de rit. Ik bied nog aan om vanwege de temperatuur de rit in te korten maar daar willen ze niet van weten.

De rest van de middag zou je in een prijsvraag kunnen vatten; hoe vaak zijn we de Belgisch-Nederlandse grens over gestoken? Zelfs thuis met de route op de computer raak ik de tel kwijt. Bij Baarle Nassau- Baarle Hertog is het een chaos. Ieder plotje grond is weer een ander land. Mijn geordende geest schreeuwt om dit een keer recht te trekken. Vreemd genoeg hebben ze er zelf geen probleem mee hier. Je moet denk ik wel goed opletten waar je hier tankt of drank/ sigaretten koopt want de accijns in België is laag en in Nederland hoog. Waanzin.

België - Nederland

Op de (rechte) Baarleseweg naar Meerle kom ik er achter dat cruise control een prachtige uitvinding is om ook de rechterhand af te koelen in de rijwind.

In de verte zie ik de toren van de grote kerk in mijn thuis stad. Langs Galder (van de filemeldingen) naar Ulvenhout. Een rondje door het Ginneke en langs Sint Anna Bosch (ook bekend van de files op de snelweg) naar Molenschot. Keuze uit twee kroegen om verkoeling te zoeken. De eerste dan maar.

Volgens Harry heb ik een rode kop van de hitte als ik mijn helm afzet. Kan kloppen, voor mijn gevoel zijn mijn hersenen gekookt. Harry gaat direct op huis aan. Ik laat hem beloven onderweg toch vooral te drinken.

Café 't Engeltje - eindpunt van deze mooie rit

Wij nemen op het terras nog maar weer een alcohol vrij biertje. Jaap vraagt zich af of hij dat ook kan brouwen. Volgens hem kost dat nog heel wat moeite. Tijd om om huis aan te gaan na een mooie rit, al zeg ik het zelf. Nog 6 minuten en ik kan het ros op stal zetten.